

‘We hebben weinig jongvee, dus moet elke vaars goed zijn’

De dochter van een honderdtonner bleek toen ze eenmaal aan de melk was lang niet zo goed als haar moeder. ‘We hadden beter moeten weten’, bekent melkveehouder Tom van den Breemer. ‘Haar merkerfokwaarden vielen al tegen. We hielden het kalf uit emotie, maar met bijna tien jaar ervaring weten we: merkerfokwaarden kloppen gewoon.’

Er was een tijd dat maatschap Van den Breemer niet keek op een pink meer of minder. Per tien melkkoeien hielden ze gemiddeld wel acht stuks jongvee. De dieren die ze zelf niet nodig hadden, konden ze altijd nog verkopen was de gedachte. ‘Na discussies met onze boekhouder, die erop bleef wijzen dat jongvee meer geld kost dan je denkt, besloten we om drastisch minder kalveren aan te houden’, herinnert Tom van den Breemer (22) zich. Met zijn vader Arnold en broer Bas runt hij in Soest een bedrijf met 160 koeien met een 305 dagenproductie van 10.500 kilo melk met 4,28% vet en 3,45% eiwit.

Instroom zeer beperkt

Met amper 40 vaarzen per jaar op een veestapel van 160 koeien is de instroom van jonge dieren op het

Fokkerij op koers met **Fokken op Maat**

Van een jong kalfje een fokwaarde bepalen met de betrouwbaarheid van een derdekalfskoe? Het kan met merkeronderzoek aan de hand van erfelijk materiaal uit een haarfollikel of een oorbipt. Om u te ondersteunen bij de toepassing van merkerfokwaarden heeft CRV het Fokken op Maat ontwikkeld. Via de HerdOptimizer-applicatie, die een belangrijk onderdeel is van Fokken op Maat, houdt u overzicht over de schat aan informatie die via merkeronderzoek beschikbaar komt. Zo volgt u doorlopend of uw fokkerij op koers ligt en werkt u doelgericht aan een veestapel die maximaal bijdraagt aan uw eigen fokdoel.

Utrechtse bedrijf nu zeer beperkt. ‘We hebben weinig jongvee, dus moet iedere vaars goed zijn’, geeft Van den Breemer aan. ‘Dit betekent dat we zo veel mogelijk informatie willen hebben als we fokkerij- en selectiebeslissingen nemen. Zo zijn we tien jaar geleden begonnen met merkeronderzoek. Hierdoor krijgen we van jonge kalfjes al fokwaarden met een betrouwbaarheid van rond de 65 procent. Dat is vergelijkbaar met de betrouwbaarheid van een gewone fokwaarde van een derdekalfskoe’, legt de jonge veehouder uit.

Driekwart Belgisch witblauw

Overigens proberen vader en zoons Van den Breemer hun selectiebeslissingen in een zo vroeg mogelijk stadium te nemen. Zo sluiten ze driekwart van de koeien bij voorbaat uit voor de fokkerij door ze te insemineren met sperma van Belgisch witblauwe stieren. En ongeveer een kwart van de pinken wordt ingezet als ontvangsters voor Delta Satelliet-embryo's uit het fokprogramma van CRV. ‘Als van de stieren die we willen inzetten, geseekt sperma beschikbaar is, dan maken we daar ook graag gebruik van’, vult Van den Breemer aan.

Niet wachten op vaars

Voor vader en zoons Van den Breemer is merkeronderzoek al lang een niet meer weg te denken onderdeel van de bedrijfs-

Bent u nieuwsgierig naar de mogelijkheden van Fokken op Maat voor uw bedrijf? **Kijk dan op www.crv4all.nl/service/fokken-op-maat, neem contact op met uw CRV-veestapeladviseur of bel met de CRV Klantenservice: 088 00 24 440.**

voering. ‘Een kalf opfokken tot vaars kost minstens 1600 euro. Voor nog geen drie tientjes per test krijgen we een betrouwbaar beeld van haar genetische aanleg. Dan gaan we toch niet wachten tot ze aan de melk is om te zien wat het wordt?’, stelt de jonge veehouder een retorische vraag.

Papier klopt met prestaties

‘De merkerfokwaarden op papier zie ik terug in het exterieur en de prestaties van de dieren in de praktijk’, stelt Van den Breemer vast. Hij illustreert zijn bewering met een treffend voorbeeld. ‘Een kalf uit een honderdtonner wilden we – uit emotie – niet verkopen, ondanks dat haar merkerfokwaarden tegenvielen’, vertelt de veehouder. ‘Toen het dier aan de melk kwam, wisten we dat we beter direct afscheid hadden kunnen nemen. Ze was lang niet zo goed als haar moeder.’

Tom van den Breemer:

‘Voor nog geen drie tientjes per test weten we de genetische aanleg van een kalf. Dan gaan we toch niet wachten tot ze aan de melk is om te zien wat het wordt?’